

Wat na Romaanse?!

Dominique Soetaert

Eerst en vooral: dat dit voorwoord voor het eerst niét geschreven wordt door de hoofdredacteur, heeft niets te maken met een writer's block, onderlinge twisten of andere broedermoorden. Wel in tegendeel: het vernieuwde bestuur, niet gespeend van enige dynamiek, is meer dan ooit een één-heid en de VLR zit op kruissnelheid. Ten bewijze hiervan: de organisatie van twee evenementen de voorbije maanden (de promovendi-avond en *Nostalgie, quand tu nous tiens*), de Romanistendag die zal plaatsvinden op zaterdag 13 oktober te Namen (allen daarheen!) en ook deze *Romaneske*, waarvan u net de lectruur begonnen bent.

Waarom dan wel? Zoals bekend bestaat de opleiding Romaanse Taal- en Letterkunde niet meer en mogen de nieuwe studenten vandaag hun talencombinaties vrij kiezen. Als gevolg daarvan studeren begin juli de allerlaatste romanisten af, enkele nostalgische zielen die hun studies een paar maanden langer rekken niet te na gesproken. Door het droogvallen van de instroom van nieuw bloed verkeert de VLR niet meteen in een existentiële crisis, maar het zou van weinig realiteitszin getuigen om niet even te reflecteren over de toekomst van onze vereniging, op korte en op lange termijn.

Op korte termijn blijft de VLR gewoon bestaan: met meer dan 500 leden, met een enthousiast bestuur en met nog heel wat frisse ideeën is er geen sprake van dat we er het bijtje bij neerleggen. Bovendien staat Babylon Alumni, de alumnaverening die zich zal ontfermen over de promovendi vanaf volgend jaar, zelfs nog niet in haar kindergeen (volwaardig) alter- staat Babylon Alumni, VLR mag echter de kop niet in het zand steken: het is in ieders belang dat Babylon Alumni zo snel mogelijk een volwaardige alumnaverening wordt. Daarom moet de VLR de oprichting en de ontwikkeling van deze nieuwe vereniging maximaal ondersteunen. Dat de VLR zelf op een dag zal opgaan in Babylon Alumni staat in de sterren geschreven.

**Dat de VLR
op een dag zal opgaan
in Babylon Alumni staat in
de sterren geschreven.**

Babylon Alumni zal allicht onvermijdelijk nooit dezelfde homogeniteit vertonen als de VLR (nomen est omen), maar anderzijds biedt deze nieuwe organisatie een fantastische opportuniteit om op grote schaal mensen bijeen te brengen die sterk geïnteresseerd zijn in taal en cultuur. Hopelijk kan zij op termijn ook haar stem laten horen in het maatschappelijke debat, dat tegenwoordig te vaak met louter economische argumenten gevoerd wordt. Vandaag zijn de geesten nog lang niet rijp om een dergelijke rol te willen spelen, Babylon Alumni is dat evenmin, maar we moeten hoog durven mikken. "Le monde sommeille par manque d'imprudence", zei Jacques Brel ooit. Wel, ik wens de oprichters van Babylon Alumni een gezonde dosis onvoorzichtigheid toe om grootse dingen te realiseren.